

Güzel Piraye!

Şimdiye kadar mektubuna cevap yazamadığımdan dolayı belki bana gücenmişsinizdir. Lakin mazeretimi dinler isen bana hak verirsin. Meşguliyetim o kadar çok ki haletimi düşünmeye bile vakit bulamıyorum. Biraz da rahatsız idim. Bu müziç ve sıkıcı meşguliyet bana sevdiklerimin mektuplarına bile cevap yazmaya vakit bırakmıyor. Dünyada en ziyade nefret ettiğim şu hesap işi yok mu beni öldürdü, ben ne kadar onu sevmez isem o, o kadar beni bulur. Sabahtan akşama kadar rakamlar arasında bunalmak hiç de hoş gidecek bir şey değil neticede iki kere iki dört eder. Sonra muhit o kadar fena o kadar tahammülsüz ki tarifi imkân haricinde. Hanımların nazik ve zarif olmaları icap eder değil mi, bilakis bizim müdire hanım nezaket ve zarafetten nasıbdar olmayan bir mahluk. Bayramda, bayram tebriği için odasına gittik de oturun diye bir teklifte bile bulunmadı. İşte böyle nezaket (.) bir hanımefendi. Daha birçok kabalık ve münasebetsizlikleri var. İstanbul'dan tanıdığım müfettiş-i umumilerden bir bey mektebe görüşmeye gelmiş ben de bir iş için odasına gittim. Müfettiş Bey benim hatırımı sorup ne yaptığımı sorunca kadın fena halde şaşaladı. Selim Bey'i takdim edeyim diyerek beni takdim etmeye kalktı. Ben de cevaben beyefendiyi İstanbul'dan tanırım dedim, o zat da evet biz evvelce tanışırız diye cevap verdi. Zavallı mahluk fena halde mahcup oldu. Bir gün de gene İstanbul'dan tanıdığım ve bugün Maarif Vekâleti Hıfzısıhha Müdürü Doktor Celal Bey mektebin ahval-i sıhhiyesini teftişe gelmişti. Bu hanım talebeye verilen yemeklerin listesini alıp odasına gelmemi hademe ile haber göndermiş. Ben de tabloları alıp aşağıya indim. Odasına girdiğim zaman hiçbir zaman oturunuz diye bir teklifte bulunmayan müdire hanım, doktor beyin ayağa kalkıp elimi sıkarak iltifat ettiğini görünce pencere önünde duran iskemleyi alıp bana ikram etmesini bir görse idin bu ikram esnasında masa üstünde duran telefonu da acelesinden yere düşürdü. Ben kahkahayı atmamak için kendimi güç zapt ettim. Bu zavallı mahluk zannediyordu ki ben hiç kimseyi tanımam kendisinden başka kimse mevki sahibi zatlar ile tanışmaz ve görüşmez diye telakki ediyor. İşte böyle mütekebbir ve usulsüz emirler vermesini pek güzel bilen bir amir yanında verdiği emirlerin usul ve nizamına uydurmak için çekilen meşakkat ve yorgunluk insanı fena halde üzüyor. Bu hal arasında sevdiklerine bile mektup yazamıyor. Onların sitemlerine maruz kalıyor. Tatil yaklaştı inşallah iki ay sonra aranızda bulunacağım. Vekâletten aldığım vaatler de tatilde İstanbul'a naklim hakkındadır. Bakalım netice ne olacak eğer nakletmezler ise istifa ederek kurtulacağım. Başka çare yok biraz da senin ahvalinden bahsedelim. Nasıl vakit geçiriyorsun Çamlıca'ya gidiyor musun, çocuklar ne âlemde, Mehmetçiğin lakırdı söylemeye başladığını yazıyor idin, nasıl daha fasih konuşmaya başladı mı,

tombul Suzan ana ne yapıyor. Anneni görüyor musun. Bayram tebriği yazdım, mektup yazamadım, kusuruma bakmasın, yukarıda yazdığım mazeretlerden dolayı yazamadım, inşallah yazacağım. Cümlelerin gözlerinden öper, sıhhat ve afiyet haberlerinizi beklerim. Fahamet'ten mektup alamıyorum. Onlar ne âlemedir. Bu kadar vefasız olduğunu ümit etmez idim. Görür isen ona da selamlar ve hürmetler.

fi 15 Nisan sene 928

Dayın Altunizade

İmza